Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36565
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

SI MEMINISTIS fr̃es hesterno nos clausse sermonẽ ad ista sententiã que sine dubio manere debuit. & debet in corde uro: qua ipsã eplam nouissimã audistis. Filioli: ñ diligam̃ uerbo tantũ & lingua. s; ope & uertate. Deinde sequit. Et in hoc cognoscim̃ q̃ ex uertate sumus. & coram ipso psuadem̃ cordi nro: q̃ si male sensert cor nrum. maior ẽ ds cordi nro. & nouit omia. Dixerat. ñ diligam̃ uerbo tantũ & lingua: s; ope & uertate. Quert̃ a nob. in quo opere. & in qua uertate agnoscat̃. Qui diligit. dim. ul' qui diligit frem suũ. ia supi dixerat. quo usq; caritas pficiatur: qd & dns in euangio ait. Maiorẽ hac caritatẽ nemo habet. quã ut anima sua ponat pamicis suis. Et hoc ipse dixerat. Sic ille animã sua pnob posuit: debemus & nos animã pfrib' ponere. Hec ẽ pfecto caritas: & maior omino ñ potẽ inuenir. Sed q̃ ñ in omnib' pfecta ẽ: & despare ñ debet in q̃ pfecta ñ ẽ. si iam nata ẽ que pficiat: & inq; si nata est. nutriend̃a ẽ & quib'da sius nutrimtis ad pfectionem ppriam pducenda. Quesiuim̃ inchoationẽ caritatis unde incipiat: & ibi ytinuo inuenim̃. Sicq; habet facultates mundi. & uiderit frem suũ egentẽ. & clauserit uiscera sua aduersũ eũ: quom̃ dilectio patris manet in illo? Ergo incipit caritas ista fis. ut de suis supfluis tribuat egenti. in angustiis ẽstituto: & ex eo qd sibi habundasset. sed in tempus a tribulatione tpoali liberet frem: hinc exordiũ ẽ caritatis. Hanc & acceptã si uerbo di & spe future uite nutriueris: puenies ad illã perfectionẽ ut parat̃ sis animã tuã ponere pfrib' tuis. Sed q̃ multa talia fiunt. ab his qui alia querunt. & qui fres ñ amant: reuocem̃ ad testimonium ẽscientie uñ pbam̃. q̃ multa talia fiunt ab his qui frem ñ amant. Quã multi se in heresib' & scismatib' mres dicunt: uidentq; sibi animã ponere pfrib' suis. Si pfrib; animã ponerent: ñ se ab unuersa frnitate separarent. Ite quã multi s̃ qui iactantie causã. multa distribuunt. multa donant: & ñ ibi querunt nisi laude humanã. et